

[Viola Nørlov.]

det ene øjeblik siges, at udsendelserne er banale og overflødige, og i næste øjeblik, at repræsentanter for husholdningsartikler ikke kan tage hjemmefra, før de har hørt de 2 minutter og fået at vide, hvilke redskaber der er godkendt.

Der er i dag talt meget om godkendelse. Jeg skal i den anledning sige, at rådet ikke godkender redskaber; men det har givet nogle fabrikanter, som sammen med rådets laboratorium har fundet frem til en god udformning af visse mindre husholdningsredskaber, lov til at anvende et mærkat: „Fremstillet i samråd med statens husholdningsråd“. Det er ikke forbeholdt enkelte fabrikanter; enhver, der vil være med, kan komme det, hvis reglerne overholdes. Men det er rigtigt, at den kloge husmoder køber det, der er afprøvet, så hun ikke risikerer at få ting, der slet ikke kan bruges til det, de er fremstillet til, og det har vi jo som husmødre desværre i adskillige tilfælde været ude for.

Med hensyn til rådets indgriben på belysningsvæsenets område, som det ærede medlem også var inde på i sin fremsættelse, kan jeg nævne, at det ikke er belysningsvæsenet, der godkender elektriske artikler, men Danmarks elektriske materielkontrols prøvningsudvalg. Det, som husholdningsrådet tager sig af, er de husholdningstekniske egenskaber, som den elektriske materielkontrol ikke undersøger, og som det givet er af stor interesse for forbrugerne at få belyst.

Endelig er der betalingen for de 2 minutter. Den erlægges ikke af rådets midler, så det er ikke, som det ærede medlem har givet udtryk for, skatteborgerne, der må betale, men den erlægges som for alle øvrige udsendelser ved, at der disponeres over de penge, som alle radiolyttere betaler i licens.

Nej, de 2 minutters saglighed kan ikke kritiseres. Det er den heller ikke blevet i pressen. Kritikken har drejet sig om tidspunktet for udsendelsen og om stemmerne, men det er ting, der kan rettes, og som allerede i nogen måde er rettet. For tidspunktets vedkommende tror jeg personlig, at udsendelsen skulle ligge kl. 6 om morgenen, hvor de 2 minutter så kom lige efter

radioavisen. Men det er alt sammen noget, som udsendelsernes udvalg må se på.

Jeg vil gerne slutte med at udtale min forundring over, at medens alle andre erhverv, som hver for sig kun omfatter begrænsede grupper i samfundet, får tilskud til deres, det indrømmer jeg, samfundsvigtige forsøgsarbejde, tilskud, der ikke kommer ned i nærheden af husholdningsrådets penge — nej, det er millioner, det drejer sig om — er der store vanskeligheder forbundet med at opnå de fornødne bevilinger, når landets største erhverv, det huslige arbejde, der vedkommer hvert hjem og derfor hele det danske samfund, endelig har mulighed for at gennemføre et forsøgs- og forskningsarbejde, som kommer hjemmene til gode. Men jeg forstår også af den ærede ordførers ord, at når først husholdningsrådet er nedlagt, så kommer turen til alt det øvrige forskningsarbejde her i landet, som der også vedtages love om her i folkettingen. I øvrigt kommer loven til revision i næste folketingssamling, og jeg mener, det vil være rigtigt at tage den helt store diskussion til den tid. Det er muligt, at der er ting, der skal ses på, men det kan vi gøre ved den lejlighed. Der er fra enkelte sider over for mig udtalt ønske om udvalgsbehandling, og jeg skal derfor ved forhandlingens slutning tillade mig at foreslå, at forslaget går i udvalg.

Føged: Det foreliggende forslag udmærker sig ved sin enkle udformning: ophævelse af lov om statens husholdningsråd — det kan næsten ikke gøres mere kortfattet. Naturligvis rører forslagsstillerne ved blot at nævne statens husholdningsråd ved et problem i hele samfundets struktur. Vi er mange, der ikke ønsker statens indblanding på flere områder end højst nødvendigt. Alligevel må vi erkende, at der er områder skabt gennem en lang årrække, som ikke lader sig likvidere på få dage eller på tilfældigt valgte tidspunkter. En udvikling gennem dage og år kan gøre sådanne statsinstitutioner unødvendige, men de kan også eventuelt blive yderligere påkrævet. For banernes vedkommende f. eks. er det næppe endnu aktuelt at ophæve statsdriften. Det samme gælder vel for postvæsenet, skolevæsenet og mange andre